

ved 2den Behandling af Lov om Tillægsbevilling for Finansaaret 1917—18 paa mine Vegne at stille følgende Ændringsforslag:

- Til § 14. (Indenrigsministeriet). VIII. C. Udgift i Henhold til Lov Nr. 80 af 8. April 1914 om anerkendte Arbejdsløshedskasser Nr. 15. Til 1. b. Kontorholdsudgifter.
 Summen 4 500 Kr. forhøjes med 3 200 Kr. til . . . . . 7 700 Kr.
- Nr. 17. Til 3. Dagpenge og Befordringsgodtgørelse til Arbejdsløshedsnævnet.
 Summen 500 Kr. forhøjes med 800 Kr. til . . . . . 1 300 Kr.

OVE RODE.

Sv. Neumann.

Til Folketingets Finansudvalg.

Forslaget tiltrædes.

114) A. *Ny Konto*. Skrivelse fra Indenrigsministeren:

Indenrigsministeriet. København, den 14. Februar 1918.

Under Hensyn til, at Staten ifølge Bestemmelsen i § 17 i Ulykkesforsikringsloven af 6. Juli 1916 ikke har Pligt til at overføre den Risiko, der i Henhold til Lovens § 2 paahviler Staten overfor sine Tjenestemænd og Arbejdere, blev det efter Forhandling mellem Indenrigsministeriet og Finansministeriet ved Bekendtgørelse af 29. Marts f. A. fastsat, at de forskellige Statsmyndigheder ikke skulde tegne Forsikring i anerkendte Forsikringsselskaber for de under de paagældende Myndigheder henhørende Tjenestemænd og Arbejdere. Som Følge heraf vil de Erstatningssummer, som Arbejderforsikrings-Raadet ved sine Afgørelser maatte tilkende tilskadekomne Statsfunktionærer, blive paalagt Staten, ligesom de øvrige Ydelser, som ifølge Loven tilkommer tilskadekomne i Statens Tjeneste, vil være at udbetale direkte af Statskassen. Idet den nye Ulykkesforsikringslovs Regler, der — som bekendt — ikke er indskrænkede til kun at gælde visse specielle Virksomheder, vil medføre en betydelig Udvidelse af Statens Forsikringspligt og navnlig have til Følge, at Kontorpersonale og i lignende Stillinger beskæftigede Funktionærer fremtidig vil have Krav paa Erstatning i paakommende Ulykkestilfælde i Statens Tjeneste, har Indenrigsministeriet ment det hensigtsmæssigt at samle de Udgifter, som Loven vil paaføre Statskassen, under een fælles Konto, saaledes at de fornødne Midler til Udgifternes Dækning ikke skal søges bevilget paa særlige Konti for hvert enkelt Ministerium for sig. Denne Ordning anbefaler sig ogsaa af regnskabsmæssige og statistiske Hensyn, ligesom man ogsaa derved opnaar større Mulighed for at opnaa en saa vidt mulig ensartet Behandling af de foreliggende Ulykkesforsikringsager. De Beløb, som Arbejderforsikrings-Raadet i Henhold til Ulykkesforsikringsloven af 1916 har tilkendt tilskadekomne Statsfunktionærer, er derfor — bortset fra de enkelte Tilfælde, hvor der i Forvejen ved Finansloven for Finansaaret 1917—18 var stillet Midler til Raadighed i dette Øjemed for den paagældende Institution — blevet anvist paa Indenrigsministeriets Budget, og det samme har været Tilfældet med Hensyn til Dagpengeydelser og de øvrige Ydelser, som ifølge Loven er tillagte tilskadekomne overfor Staten som Arbejdsgiver.

Under Henvisning hertil tillader jeg mig, idet jeg maa bemærke, at en stor Del Ulykkesforsikringsager angaaende Ulykkestilfælde i indeværende Finansaar endnu ikke er afsluttede af Arbejderforsikrings-Raadet, og at det derfor er ugørligt at opstille nogen sikker Beregning angaaende Størrelsen af det Beløb, som vil komme til Udbetaling i indeværende Finansaar, at anmode det ærede Finansudvalg om ved 2den Behandling af Forslag til Lov om Tillægs-